

Les societats modernes mostren el seu desenvolupament per la seva inversió en recerca. El nostre país, que encara arrossega l'herència de períodes passats on la recerca es distingia per la seva absència o pel seu paper purament testimonial, ha fet un gran esforç humà i material per assolir un bon nivell internacional. De fet, la nostra producció científica creix no únicament en nombre sinó també en capacitat d'influència, és a dir, en citacions. Aquest context favorable, fonamentat en un col·lectiu d'investigadors amb una mitjana d'edat força favorable, impulsats per unes institucions amb una bona empenta, té encara importants problemes estructurals. L'esforç de creixement està fet i, tot i que el sistema de recerca encara ha d'expansionar-se, queda ara el més difícil: la consolidació. Avui, els nostres centres de recerca són capaços de formar adequadament els investigadors joves, de canalitzar una etapa de la seva formació arreu del món, però, en canvi, el sistema no té capacitat per absorbir-los quan han complert el llarg període formatiu i estan en la fase més productiva de les seves carreres. Cal destacar els programes de la Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA), les distincions del Govern de la Generalitat i el Programa Ramon y Cajal, que pretenen actuar en aquest entorn, però encara són incipients i no poden canalitzar totes les persones formades, especialment en les disciplines més bàsiques. D'altra banda, els nostres grups de recerca, en termes generals, són encara massa petits i massa circumstancials, i per tant vulnerables i fràgils. Les infraestructures científiques del nostre país encara necessiten una forta empenta que sobretot hauria d'incidir en el personal de suport.

Destaca l'atenció que la comunitat científica catalana cada any dedica als guardonats amb els premis Nobel i als temes pels quals han estat distingits. En aquest context la Societat Catalana de Biologia, la Societat Catalana de Llengua i Literatura, la Societat Catalana de Química, la Societat

Catalana de Física i la Societat Catalana d'Economia han instaurat, amb la coordinació de la Secretaria Científica de l'Institut, el que ja pràcticament ha esdevingut una petita tradició: la mateixa setmana que té lloc l'acte protocol·lari de lliurament dels Premis a Estocolm, a l'Institut d'Estudis Catalans cinc especialistes expliquen en cinc sessions el context i les aportacions dels guardonats. Posteriorment aquestes conferències es publiquen en un llibret. El que ara teniu a les mans correspon a les sessions que varen tenir lloc el passat mes de desembre i que, com en d'altres ocasions, varen comptar amb la participació de nombroses persones interessades en aquests aspectes de la cultura científica contemporània.

JOSEP ENRIC LLEBOT
Secretari científic